

**normalització
lingüística
a debat**



Alfonso R. Castelao deia que “una llengua no neix per voluntat dels homes, sinó per necessitat de llur progrés, i no s'està quieta encara que així ho hagin decidit les lleis del país...” Temps era temps, hi hagué gent que va voler per a la nostra llengua la quietud definitiva dels cementeris i durant moltes dècades dictaren lleis, decrets, ordres i normes per aconseguir el genocidi. Però no ho van reeixir perquè la frase de Castelao era vera. Tanmateix, el procés de degradació paulatina, i avui accelerada, de la nostra llengua no ha cessat ni cessarà probablement pel fet que dia 20 de maig hagi entrat en vigor la nostra Llei de Normalització Lingüística. S'ha dit, i crec que és cert, que les lleis no normalitzen, sinó que és la voluntat de la majoria dels ciutadans i de llurs autoritats davant, que ho pot fer, sempre que hom tengui a l'abast els instruments i els recursos necessaris.

Pens que la Llei de N.L. de les Illes Balears no desmereix, ans està en la línia de les que estan en vigor al Principat de Catalunya, a Galícia i a Euskadi; respecta la unitat de la llengua catalana (cosa que no s'esdevé en el cas valencià), i, en algun article, com ara el 13 —l'ús del català en actuacions militars—, entrat amb calçador, sorprèn una miqueta per la seva gosadia.

Continuen essent vàlides, tanmateix, per a mi, algunes consideracions de fons que afecten pràcticament totes les Lleis de Normalització Lingüística de l'Estat: la manca de reconeixement d'oficialitat plena de la llengua *pròpia* de les Illes Balears dins el nostre *propi* territori, així com la falta de garantia dels nostres drets lingüístics fora de la nostra Comunitat Autònoma, en qualsevol altre punt de l'Estat; els fets que la cooficialitat de la nostra llengua no sigui efectiva a àmbits de la vida dels nostres pobles insulars on només l'Administració Central hi té competències: exèrcit, transports, Delegacions del Govern, etc.; la imposició de l'ús oficial de les dues llengües o ús obligat de bilingüisme... Tot plegat són mancaments que deriven, en part, del marc constitucional (vegeu les sentències recents del Tribunal Constitucional).

Igualment resulta greu que aquesta Llei no pugui posar-se en pràctica, directament des d'òrgans de govern autonòmics, pel que fa al seu Títol II, importantíssim, que es refereix a l'Ensenyament; i les primfilades i acurades modificacions de redactat en alguna d'aquests articles per fugir del recurs d'inconstitucionalitat, atès que som l'única Comunitat Autònoma de l'Estat espanyol amb llengua pròpia no castellana que no té competències en matèria d'ensenyament. En aquest tema, esdevindrà imprescindible que hi hagi una estreta col·laboració i coordinació entre la Conselleria d'Educació i Cultura de les Illes Balears i la Direcció Provincial del M.E.C., la qual relació fins al moment s'ha demostrat molt insuficient.

Amb tot i amb açò, cal remarcar les millores substancials que el text aprovat conté respecte al Projecte de Llei presentat pel Govern dia 15 d'abril de l'any passat. Sobretot, pel que afecta al Títol II, d'Ensenyament, referit a l'*obligatorietat* allà on posava *optativitat*, referit a les consideracions diglòssiques respecte al “bilingüisme”, les quals s'han suprimit; referit a la consideració prioritària dels drets de la llengua territorial per damunt de la llengua familiar individual, etc.

Diguem-ho clar: més que la mateixa Llei, el que ens hauria de preocupar és la seva aplicació. En

LA PALMESANA

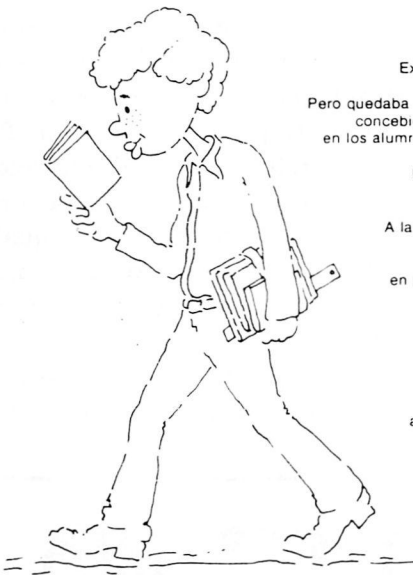
PEDRÓ AMENGUAL VICH

PAPELERIA RECLAMOS

**OBJETOS DE ESCRITORIO y
ARTICULOS PARA REGALO**

Avda. Alejandro Rosselló, 36
Teléf. 46 06 39 - PALMA

Los ponemos a su nivel



Existen numerosas colecciones de textos literarios básicos. Pero quedaba algo por hacer: una colección concebida pensando específicamente en los alumnos de EGB, BUP, COU, y FP

La Biblioteca Didáctica Anaya se pone a este nivel.

A la hora de escribir introducción, apéndice y notas, hemos pensado siempre en proporcionar los instrumentos adecuados para conseguir un objetivo fundamental: la óptima comprensión de lo que se lee. Porque existen buenas ediciones críticas, pero no siempre adecuadas a estos niveles de enseñanza.

Biblioteca Didáctica Anaya, una puerta abierta a posteriores niveles de lectura.

Biblioteca Didáctica Anaya

TITULOS PUBLICADOS

- 1 LAZARILLO DE TORMES. Anónimo.
- 2 LA VIDA ES SUEÑO. Pedro Calderón de la Barca.
- 3 RIMAS Y LEYENDAS. Gustavo Adolfo Bécquer.
- 4 CUENTOS. Leopoldo Alas «Clarín».
- 5 EL ROMANCERO. Anónimo. Varios.
- 6 RINCONETE Y CORTADILLO. Miguel de Cervantes.
- 7 FUENTEOVEJUNA. Lope de Vega.
- 8 EL SI DE LAS NIÑAS. Leandro Fernández de Moratín.
- 9 EL SOMBRERO DE TRES PICOS. Pedro Antonio de Alarcón.
- 10 PLATERO Y YO. Juan Ramón Jiménez.

una situació sociolingüística caracteritzada per la manca d'adhesió d'amples sectors dels nostres pobles a la llengua catalana, per l'alt grau de prejudici lingüístic i, en part, pel trist fenomen de l'autoodi, a mi em preocupa molt que els Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma no contemplin més que uns vint milions de ptes. per a "Normalització Lingüística" ni que la pràctica de Govern de totes les Conselleries de l'Administració autonòmica es faci en la seva llengua pròpia. (Fins ara, sembla que el tema de la llengua és propi de la Conselleria de Cultura, i encara, d'algun Departament específic i prou...).

Tot el rosari de vexacions i persecucions que hem patit com a poble està a la base d'aquesta situació. Cal no oblidar aquesta perspectiva històrica, perquè, si política ha estat la persecució i política han estat els mòbils dels qui ens han reprimat, les mesures polítiques són també necessàries i imprescindibles, però també insuficients si al costat de les mesures legals no s'hi veu un poble que empany la recuperació del nostre patrimoni lingüístic, i no ho fa des d'una reivindicació incansable i des de la normalització efectiva en tot allò que depèn exclusivament dels catalano-parlants, de nosaltres, en el nostre exercici de ciutadania. Res no se'ns dona gratuïtament. La feina és de tots, malgrat que sovint els qui haurien de donar llum donin fum.

"...Qui, sinó tots, i cadascú per torna,/ podem crear des d'aquets límits d'ara/ l'àmbit de llum on tot els vents s'exaltin/ l'espai de vent on tota veu ressoni?/ Públicament ens compromet la vida..."", ens adverteix M. Martí i Pol.

Joan F. López Casanovas, CONSELLER DE CULTURA DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA

